

U GOSTIMA KOD:
Krune Simona

15-16

PRVENSTVO
GRADA ZAGREBA
U ATLETICI ZA
OSNOVNE ŠKOLE

4-5

PRVENSTVO
GRADA ZAGREBA
U ŠAHU ZA
OSNOVNE ŠKOLE

6-7

INTERVJU S
BRONČANIM
KOŠARKAŠICAMA
SA KADETSKOG
EP

19

**FOTO-STRIP: NIKADA
NE ZABORAVITE NA
FAIR PLAY!**

36-37

UVODNIK

Drage Zgombačice, dragi Zgombači,

iznimno mi je drago pozdraviti vas u ovom, 5. po redu broju Zgombača.

Bavljenje sportom i tjelesnim aktivnostima od vitalne je važnosti za cijeloviti i zdravi rast i razvoj pojedinca. Rekreativni sport i sportski uspjesi djece i mladih, međutim, dosad su često ostajali na marginama sportskih rubrika.

Upravo je to najveće bogatstvo časopisa Zgombač promocija školskog sporta, dobrobiti bavljenja sportom te natjecateljskih i rekreativnih sportskih aktivnosti i manifestacija djece i mladih. Ono što mu daje posebnu dodanu vrijednost jest da teme i tekstove osmišljavate i pišete vi sami. Na tome vam posebno čestitam. Vjerujem da će, s obzirom na dosad iskazanu kvalitetu i visoku razinu, Zgombač doživjeti brojne obljetnice!

Vas, drage učenice i učenici, pozivam da se nastavite baviti sa sportom i sportskim aktivnostima, da se veselite svakom sportskom natjecanju i susretu, svakom treningu, sportskom druženju, zabavi, novim poznanstvima i prijateljstvima jer je to ono najljepše što nam sport daje! Želim vam uspjeh u sportu kao i u školi, te dobru zabavu u još jednom broju Zgombača,

Srdačno vas pozdravljam!

Pročelnik Gradskog ureda za
obrazovanje, sport i mlade
Grada Zagreba

Luka Juroš

Zašto ime ZGombač modernom e-časopisu, u kojem vas želimo informirati o svim važnijim događanjima u organizaciji Školskog sportskog saveza Grada Zagreba, ali i svima vama otvoriti stranice za suradnju?

Zato jer su se krajem 19. i početkom 20. stoljeća vježbališta, otvorena i zatvorena, nazivala gombaonama ili gombalištima, i jer je gomanje bio tadašnji hrvatski naziv za tjelovježbu ili fiskulturu.

A suradnja je i dalje otvorena što se nas i Vas tiče, javite se...

RUBRIKE

UVODNIK	2	U GOSTIMA KOD KRUNE SIMONA	16-17
ATLETIKA PRVENSTVO GRADA ZA DJEVOJČICE I DJEČAKE	4-5	LUCIJA LEKO: NOVA NADA HRVATSKE ATLETIKE	18-20
EKIPNO PRVENSTVO U ŠAHU ZA OSNOVNE ŠKOLE	6-7	PREDSTAVLJAMO ŠKOLSKA SPORTSKA DRUŠTVA GRADA ZAGREBA	21-22
BRONČANE EUROPSKE KOŠARKAŠICE	8-9	ODMORKO KROZ POVIJEST	23-24
GRANIČAR NA DANIMA ČRNOMERCA	10-11	REZULTATI PRVENSTAVA GRADA ZAGREBA U ŠKOLSKOJ GODINI 2022./2023.	25-35
KROS NA BUNDEKU	12-13	FOTO STRIP	36-37
ODMORKO	14-15		

ATLETIKA PRVENSTVO GRADA ZAGREBA ZA DJEČAKE 7. I 8. RAZREDA OSNOVNIH ŠKOLA

NAJBOLJI ATLETIČARI IZ OŠ MALEŠNICA

Prvenstvo grada Zagreba u atletici za dječake 7. i 8. razreda osnovnih škola održano je 6. listopada 2022. godine na sportskom parku Mladost. Sudjelovala je 41 školska ekipa sa 612 prijavljenih natjecatelja u sljedećim disciplinama: skok u vis, skok u dalj, bacanje kugle (4 kg), bacanje vorteksa, utrke na 100, 300 i 800 metara te štafeta na 100, 200, 300 i 400 metara.

U disciplini skok u vis pobijedio je Roko Željković iz OŠ Ljubljаницa, u skoku u dalj David Canjko iz OŠ A. G. Matoša, u bacanju kugle Marko Pavleković iz OŠ Otok, u bacanju vorteksa Marko Vranješ iz OŠ Antuna Mihanovića, u utrci 100 m Tin Malec iz OŠ Ljubljаницa, u utrci 300 m Krešimir Vidić iz OŠ Otok, u utrci 800 m Fran Anić iz OŠ Trnsko, u štafeti na 100-200-300-400 m učenici Almasri, Gavran, Vidić i Sekovanić iz OŠ Otok. U ukupnom plasmanu pobjedu je odnijela ekipa OŠ Malešnica s 1107 bodova.

Atmosfera je na tribinama bila vrlo poticajna jer su navijači glasno navijali za svoju školu, ali podržali su i natjecatelje iz ostalih škola.

Razgovarali smo s pobjednikom utrke na 100 metara Tinom Malecom iz OŠ Ljubljаницa.

Jesi li imao tremu prije natjecanja?

“Ne, nimalo.”

Koliko si se dugo pripremo za ovo natjecanje?

“Tjedan dana.”

Koliko dugo treniraš atletiku i zašto si baš odabrao taj sport?

“Treniram godinu dana, a odabrao sam atletiku na nagovor profesora, koji je nagovorio i tatu (smijeh).”

Je li konkurenčija bila onakva kakvoj si se nadao?

“Ne. Nisam jako iznenađen trkačima, bili su spori, ali s rezultatom sam zadovoljan.”

Kako je OŠ Malešnica pobjedila u ukupnom plasmanu, razgovarali smo i s Lovrom Ikitom, učenikom 7. razreda koji je također sudjelovao u utrci na 100 m.

Koliko si trebao dugo trenirati za ovu utrku?

“Inače treniram nogomet i tamo često trčim, a kako je profesor video da brzo trčim, pozvao me na natjecanje. Na žalost nisam bio prvi, no uspio sam otrčati solidnih 13,52.”

Tko ti je najveća potpora u ovome?

“Moja najveća potpora za trčanje je moja mama koja me na kraju jedva pustila na atletiku zbog ocjena.”

Imaš li svog idola?

“U nogometu su moji idoli Modrić i Buffon, a u trčanju je to Usain Bolt.”

Natjecanje je bilo vrlo zanimljivo i „zdravo“ jer nitko od profesora nije vršio nikakav pritisak na svoje učenike niti su se natjecatelji koji nisu pobjedili osjećali razočarano.

**Novinarska grupa
Školskog sportskog saveza
iz OŠ Malešnica:**

Jakov Klarić, fotografija

Gabriela Ruškov, audiozapis

Daenerys Gotal i

Gabriela Lažeta, novinarke

GRADSKO NATJECANJE IZ ATLETIKE ZA DJEVOJČICE 7. I 8. RAZREDA

NATJECANJE U DUHU FAIR PLAYA

U utorak 8. listopada 2022. godine održalo se gradsko natjecanje iz atletike za djevojčice 7. i 8. razreda na zagrebačkom atletskom stadionu Mladost. Natjecanje je počelo u 15:30, a završilo oko 19.00 sati. Na natjecanju su sudjelovale 42 škole s oko 400 natjecateljica koje su se natjecale u raznim disciplinama. To su bile trčanje na 100, 300 i 600 metara te štafeta, bacanje kugle, bacanje vorteksa, skok u vis te skok u dalj.

Natjecanje je bilo napeto, uzbudljivo i vrlo zabavno, svi su se družili i navijali za svoje epipe. Pobjedu je odnijela OŠ Medvedgrad sa 1156 bodova, dok je drugo mjesto zauzela OŠ Otok, a treće OŠ Malešnica. Kao i svaki puta do sada, prve dvije škole kvalificirale su na državno prvenstvo.

Ove školske godine se održao samo jedan krug natjecanja, pa učenice nisu imale puno vremena za pripremu i sakupljanje tima. Na natjecanju nije bilo nesportskog ponašanja, štoviše, neki su se sprijateljili i bolje upoznali. Većina učenika je otišla doma sretna i zadovoljna svojim uspjehom. Bilo je lijepo i svi su se zabavili.

Toma Turkalj i Iva Mirko, OŠ Otok

EKIPNO PRVENSTVO U ŠAHU ZA OSNOVNE ŠKOLE

VELIKI PORAST ŽENSKIH EKIPA

U Zagrebu se 15. i 22. listopada 2022. održalo ekipno prvenstvo u šahu za učenike osnovnih škola. Osnovna škola Rapska je bila domaćin ove godine te je u svojoj školskoj dvorani ugostila sve natjecatelje.

Na natjecanju je nastupilo 150 djece, od čega 22 muških i 9 ženskih ekipa. Moramo reći da je ove godine bio veliki porast ženskih ekipa, jer ih je prošle godine bilo samo četiri.

Od muških ekipa OŠ Dobriše Cesarića je osvojila prvo mjesto, OŠ Josipa Račića drugo, a treće OŠ Bartola Kašića. U sastavu OŠ Dobriše Cesarića pod vodstvom mentora Dubravke Basić Vidović i voditelja Nenada Froutha, nastupali su: Vbor Frouth, Mak Kikaš, Matilda Vlajčević, Filip Frouth, Obert Frouth i Ivo Domijan. Nakon podjele medalja i pehara porazgovarali smo s pobjednicima, Vborom Frouthom, koji ide u osmi razred i Matildom Vlajčević koja ide u šesti.

Koliko dugo se bavite šahom?

Vibor: „Bavim se već 5 godina.“

Matilda: „Bavim se već 2-3 godine.“

Kako ste se počeli baviti šahom?

Vibor: „Krenuo sam uz tatu.“

Matilda: „Kad je šah došao u moju školu tada sam i ja počela.“

Bavite se ovime samo u školi ili ste i u nekom klubu?

Vibor: „Ja sam u klubu Zagreb.“

Matilda: „Ja sam u klubu Novi Zagreb.“

U sastavu OŠ Josipa Račića pod vodstvom mentora Božidara Strme i voditelja Andreja Stankovića nastupali su: Tomislav Balent, Petar Jozic, Jagor Srhoj, Marin

Ugrina i Andrej Gal koji je ujedno i prvak Republike vatske pa smo porazgovarali s ovim 13-godišnjakom.

Kako si se počeo baviti šahom?

„Od malena sam s tatom igrao šah i tako sam ga zavoljeo.“

Igraš u nekom klubu?

„Početak je bio u Novom Zagrebu pa sam se prije 3-4 godine prebacio u Samobor radi jače lige i konkurenkcije.“

Na kojim si sve natjecanjima do sada bio?

„Bio sam na jednom svjetskom prvenstvu, dva puta na europskom, također i na online europskom te jedno 5-6 puta na međunarodnim natjecanjima.“

Koji ti je do sada bio najveći uspjeh?

„Najveći uspjeh mi je bio na Prvenstvu Hrvatske 2021. godine kada sam bio prvak u svojoj kategoriji što mi je omogućilo nastup na Svjetskom prvenstvu u Rumunjskoj.“

U sastavu OŠ Bartola Kašića pod vodstvom mentora Sanje Linarić i voditelja Marka Vukovića nastupali su: Gabrijel Katić, Matej Beničić, Krsto Marinović, Toma Predrijevac i Marko Ceraj.

Od ženskih ekipa OŠ Odra je osvojila prvo mjesto, OŠ Dragutina Domjanića drugo a OŠ Montessori Škola Barunice Dedee Vranyczany treće.

U sastavu OŠ Odra pod vodstvom mentora i voditelja Krešimira Tomaška nastupale su: Vijeka Vidra, Lucija Medoš, Petra Medoš, Iva Periša, Ivana Fiolić i Lucija Fiolić, sestre blizanke s kojima smo također porazgovarali.

Koliko dugo se bavite ovim sportom i kako ste počele?

„Bavimo se već jedno četiri godine a započele smo tako što nam je brat bio jako uspješan u šahu pa smo i mi krenule na nagovor tate.“

Zanimljivo je da ste blizankinje. Jel igrate međusobno?

„Igrale smo s tatom i bratom, ali međusobno ne“, nadodala je Lucija.

„Ivana je puno bolja i onda znam da će izgubiti.“

Na kojem natjecanju ste se posebno istaknule?

„Bile smo na državnom prvenstvu u Trogiru, Ivana je bila četvrta, a Lucija šesta.“

U sastavu OŠ Dragutina Domjanića pod vodstvom mentora Zrinke Badovinac i voditelja Roberta Kupeka nastupale su: Katarina Resman, Mia Golub, Maša Husić, Ines Košar i Amalia Crevar.

U sastavu OŠ Montessori Škole Barunice Dedee Vranyczany pod vodstvom mentora Lucija Valenta i voditelja Matije Šipeka nastupale su: Rafaella Nevistić, Iva Vouk, Tena Vouk i Nika Đorđevski.

Na državno natjecanje u Poreču, od 21-23. studenoga ove godine, plasirale su se po dvije prvoplasirane škole u muškoj i ženskoj konkurenciji.

Nikolina Bošnjak, Geodetska škola

BRONČANE EUROPSKE KOŠARKAŠICE

NISMO OČEKIVALE BRONCU

"Nisam ovo očekivala."

Ovo su riječi Tatjane Jacović, hrvatske košarkaške trenerice i izbornice kadetske reprezentacije Hrvatske nakon što su njene igračice osvojile broncu na Europskom prvenstvu u Portugalu ovo ljeto.,

Tatjana je u osnovnoj školi uz košarku trenirala i atletiku no kaže da je njena odluka u odabiru košarke bila vrlo laka jer je prevladala ljubav prema njoj.

Imala je dugu igračku karijeru, i već pozamašnu trenersku, pa me zanimalo njezino mišljenje o tome koji je od njenih trenera imao najveći utjecaj na karijeru i posao danas:

"Bez ustezanja je to Miroslav Sobočan, predivan trener i čovjek. Zahvalna sam mu na svemu što mi je pružio kao igračici, bio mi je uzor u svemu. Bio mi je trener većim dijelom karijere, imao je najveći utjecaj na mene. Obožavala sam ga."

Potpore je u svemu jako važna, a njoj su to bili roditelji. "Iako su mi bili najveća potpora to su ipak bila drugačija vremena, nisu bili u situaciji da me voze svakodnevno na treninge. Tada sam sve morala sama, ali su se uvijek trudili i radili koliko su mogli."

Nakon 12 godina je osvojena medalja za žensku košarku, plod Tatjaninog rada. S neskrivenim ponosom je govorila o svojoj ekipi:

"Mislim da smo odradile jako dobar posao. Bila sam izuzetno ponosna na njih. Bilo je prekrasno, djevojke su bile izuzetno hrabre i vodljive. Naš prvobitni cilj je bio ostanak u diviziji, jer se pričalo da generacija nije baš talentirana, međutim dokazale smo suprotno i osvojile medalju koju iskreno, uopće nismo očekivale."

Razgovarala sam i s jednom od reprezentativki, Lenom Bilić, 15-godišnjakinjom koja pohađa XVI. gimnaziju i koju svi smatraju jednom od naših najboljih mladih košarkašica. Evo što o tome misli Lena:

"Za sad je dobro, stvarno dobro, ali bez obzira na ime još nisam tamo gdje bih htjela biti."

Lena dolazi iz obitelji sportaša, mama joj je bila najbolja Europska košarkašica (Danira Nakić) a tata rukometni as (Zvonimir Bilić). Njen odabir sporta i dječje aktivnosti izgledale su ovako:

"Sport je uvijek bio prisutan, osobno se jako volim kretati. Ranije sam išla i na ples, a košarku sam odabrala zbog sestara, njih dvije sam gledala kako igraju pa sam krenula za njima."

Košarkašica Lena Bilić i izbornica hrvatske ženske kadetske reprezentacije Tatjana Jacović ovo su se ljeto u Portugalu okitile medaljama

Iako dakle nije krenula igrati zbog mame, ona joj je najveći uzor.

“Mama mi je najveći uzor, želim jednog dana postići sve što je i ona, i više. Njeni podrška mi puno znači, pogotovo zbog prošle karijere i upućenosti u sport.”

Lena je bila presretna kada je pozvana da zaigra za reprezentaciju Hrvatske.

„Pogotovo kada sam dobila priliku igrati u petorci, mojoj sreći nije bilo kraja. Stvarno volim igrati za reprezentaciju, to je nekako posebna vrsta ponosa.

Za kraj sam ih obje pitala isto pitanje, kako naći balans između škole i sporta? Ovako odgovara Lena:

“Nekad je jako teško, znam biti umorna, pogotovo ako imam puno ispita, ali mi roditelji puno pomažu, i moram si dobro organizirati vrijeme. Nije to uvijek baš lako, kako to možda nekome izgleda. Kada završim srednju školu svakako ću upisati neki fakultet, po mogućnosti u SAD kao moja sestra.”

“Kad se baviš nečime imaš obaveze i moraš znati podijeliti školske obaveze i sve ostalo da se možeš baviti sportom. Poruka mladima je da kad voliš nešto, naći ćeš način da se tim baviš,” dodala je na kraju Tatjana Jacović.

Antonela Karačić, OŠ braće Radić

NATJECANJEM U GRANIČARU OBILJEŽENI DANI ČRНОМЕРЦА

Mnoga zagrebačka naselja imaju svoje „dane“. To je događaj koji se po tradiciji održava svake godine u otprilike slično vrijeme. Ti su dani veseli i puni pozitivnih vibracija, a služe okupljanju ljudi na mjestu gdje svatko može pronaći nešto za sebe. Prožeti su pjesmom, obiljem hrane i pića, a čest o nude i velik izbor sportskih aktivnosti.

Organizatori Dana Črnomerca ove su godine u suradnji sa Školskim sportskim savezom Grada Zagreba došli na zanimljivu ideju da se na Kegliću održi međuškolski turnir u graničaru. Naime, Črnomerec je veliko naselje i u njemu postoje četiri osnovne škole, a to su: OŠ Medvedgrad, OŠ Kustošija, OŠ Ivana Cankara i OŠ Pavleka Miškine. Natjecanje je održano 1.10.2022., a sudionici su bili učenici prvih, drugih, trećih i četvrtih razreda. Glasnim su ih navijanjem podrili njihovi roditelji i učitelji.

Kada u jednom kvartu postoji više škola, uvijek je prisutan neki oblik rivalstva. Škole često odmjeravaju snage u sportovima i školskim natjecanjima, raspravljaju o interijerima škola, informatičkoj opremljenosti i slično. Čak i roditelji znaju voditi rasprave o tome u koju je školu najbolje upisati dijete.

Zato su natjecanja takvog tipa uvijek napeta, a djeca ih doživljavaju uz mnoštvo emocija. Svi su oni imali želju

„osvijetliti obraz“ svojoj školi. Na terenu su se često čuli uzvici, rasprave i slavlje nakon uspješnih pogodaka, a bilo je i direktnih kritika upućenih sudcima, što je dokaz da i oni najmlađe dobi cijene vrline poput poštenja i iskrenosti te da nepravda na terenu može probuditi veliki osjećaj tuge i odbojnosti prema čitavom sportu te ozbiljno narušiti razinu motivacije.

Glavni tajnik ŠSSZG-a, Hrvoje Lekić rekao je:

„Glavni cilj nam je da su djeca zadovoljna, da mogu „ispucati“ višak energije i potaknuti ih na dodatnu tjelesnu aktivnost. To i jest razlog organiziranja ovakvog tipa natjecanja.“

Na pitanje hoće li nešto slično organizirati i u drugim zagrebačkim kvartovima odgovorio je da je ta opcija otvorena i da su uvijek voljni stupiti u takve suradnje.

Prvo mjesto osvojila je OŠ Kustošija, drugo mjesto OŠ Pavleka Miškine, treće mjesto OŠ Ivana Cankara, a OŠ Medvedgrad je osvojivši četvrto mjesto ostala bez odličja.

Poredak je kod nekih izazvao dobro raspoloženje, kod nekih malo manje dobro, ali ono što je sigurno jest činjenica da je, kad su se dojmovi slegnuli, naseljem zavladao jedan miran, spokojan duh i da je to bio pravi vikend za uživanje i druženje u opuštenom „kvartovskom stilu“.

Patricia Macan, XIII. gimnazija

NA BUNDEKU JE 26. LISTOPADA ODRŽANO NATJECANJE GRADA ZAGREBA U KROSU ZA OSNOVNE I SREDNJE ŠKOLE

SVE JE BILO SUPER, OSIM GURANJA NA STARTU

Ove godine na Bundeku se održala utrka za koju se prijavilo oko 1500 učenika iz škola cijelog Zagreba, sudjelovalo je 284 ekipa. Utrke su se održale za učenike i učenice (odvojeno) petih i šestih razreda, za učenike i učenice sedmih i osmih razreda, te također za srednjoškolce.

Prošle godine sam na ovoj utrci sudjelovao kao školski sportski novinar u programu e-časopisa Zgombač, a ove godine sam se natjecao. Kasnije smo stigli na Bundek, pa nisam video početak muše utrke srednjoškolaca, no video sam start srednjoškolki koji je krenuo u 11.00 sati. Utrka u kojoj sam ja sudjelovao je počela u 11.30 (za 7. i 8. razrede).

Vidio sam sve ostale pa sam se krenuo zagrijavati puno prije utrke. Ujutro je bila magla i bilo je hladno, pa je većina učenika bila u dugima rukavima. Šteta što nije sunce zasjalo.

U mojoj utrci je sudjelovalo oko 50 škola, a moja škola je bila 14. Stali smo na start 10-ak minuta prije počeka utrke da bi zauzeli pozicije, pa su se pojedinci (uključujući mene) krenuli zagrijavati.

Na utrci sam sreo jako puno prijatelja iz drugih škola i zabavljao sam se prije utrke. Sutkinja utrke je pucnjem iz pištolja označila start utrke. Bilo je puno padanja i laktarenja, pa je i mene neki osmaš udari laktom u trbuš.

Utrka je izgledala duža nego što se čini, a duga je bila zapravo 1.200 metara. Na kraju utrke smo svi morali proći preko mostića, neposredno pred ciljem, stali u kolonu i redom kojim smo pristizali pokazali brojeve koje smo prije starta dobili. Nakon toga su nam rekli koje smo mjesto zauzeli.

Nakon naše utrke oko 12.15 su nastupile djevojčice sedmih i osmih razreda koje su trčale 1.000 metara. Mi smo čekali da naše cure iz škole završe, pa smo krenuli u školu. Kasnije sam se vratio kako bih gledao utrku za pete i šeste razrede s početkom u 13.30, oni su trčali 800 metara, i onda se vratio kući.

Meni je bilo odlično na utrci, osim onog dijela s guranjem i lakterenjem. Atmosfera je bila odlična i upoznao sam mnogo djece.

Tino Fresl, OŠ Središće

ODMORKO

SAZNAJ VIŠE

Pozdrav Zgomboljupci,

Nakon velikog ljetnog Odmora vraćamo se ponovno u školske klupe i novim izazovima, no prije svega podsjetit ćemo se kako smo aktivno proveli ljetne praznike i družili se na Odmorku.

Program Odmorko ljeto 2022. provodio se radnim danima od 27. lipnja do 02. rujna kroz ukupno 48 dana. Aktivnosti koje su bile organizirane su: slobodno plivanje (ŠRC Šalata, PVC Mladost, bazen Iver, bazen Utrina, bazen Svetice), slobodno plivanje i usavršavanje plivačkih tehnika (bazen Jelkovec i Zimsko plivalište Mladost), tenis (slobodna igra i usavršavanje), kuglanje, streljaštvo, taekwondo, odbojka na pijesku, rugby, rafting, bowling, sportovi s diskom, squash, triatlon, plesovi, mačevanje, Tajne Medvednice i Odmorko poludnevni kamp.

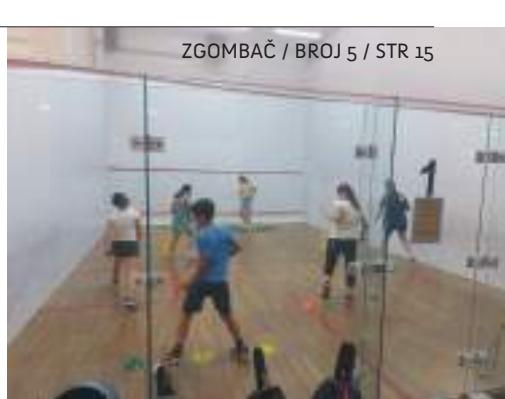
Uz aktivnosti programa Odmorko ljeto 2022. Školski sportski savez Grada Zagreba provodio je projekt Hrvatskog školskog sportskog saveza „Sportski praznici“.

Nadasve kako možemo zaključiti ovo je bilo jako dugo, toplo i aktivno ljeto uz Odmorko te se nadamo kako ste spremni za nove školske pobjede te naravno naš Odmorko tijekom školske godine.

Odmorko tijekom školske godine nam je krenuo 17. rujna te će svi učenici imati mogućnost sudjelovati na aktivnostima slobodnog plivanja i usavršavanja plivačkih tehnika na tri zagrebačka bazena: bazen Jelkovec, bazen Iver i Zimsko plivalište Mladost.

Odmorko pozdravi!

SLOBODNO KLIZANJE

Dragi učenici,

uskoro krećemo sa novom sezonom slobodnog klizanja na klizalištu ŠRC Šalata. Početak nove sezone predviđen je sredinom mjeseca studenog.

U HRVATSKOJ ĆE UVIJEK BITI TALENATA, MI SMO TAKVA ZEMLJA!

U GOSTIMA KOD: KRUNOSLAVA SIMONA Legenda hrvatske košarke i dvostruki europski prvak

Krunoslav Simon bivši je hrvatski košarkaški reprezentativac koji se može pohvaliti s uspješnom karijerom, kako u Hrvatskoj, tako i u inozemstvu. Odrastao je u Zagrebu, a ljudi koji ga poznaju i prate često ga opisuju kao vrlo simpatičnog i staloženog. Prije košarke iskušao se u tenisu, ali ubrzo je shvatio da je timski igrač te da bi se u nekom individualnom sportu osjećao usamljeno.

Tijekom godina snašle su ga brojne ozljede, ali, kako on kaže, nasreću nisu bile teške i nisu imale ozbiljan utjecaj na njegovu karijeru. Kruno je i za vrijeme ovoga razgovora imao ruku obavijenu zavojima. Nedugo nakon ljetosnjeg povratka u Zagreb i potpisivanja ugovora s Cedevitom Junior, na treningu mu se dogodila nezgoda zbog koje mora napraviti kratku pauzu od igranja.

„Kao sportaš moraš biti spremna na takve situacije i ne dozvoliti im da te živciraju jer ti ne preostaje ništa osim čekanja“, rekao je Kruno te za početak razbio veliku predrasudu.

Je li stvarno istina da dobar košarkaš može biti svatko tko je visok preko metar i devedeset?

„Haha, to ipak ostaje samo mit. Često se visoke dječake i djevojčice povezuje upravo s košarkom, što je zapravo logično jer na terenu prevladavaju visoki igrači, a i vjerujem da se svatko tko je nadaren kojim centimetrom više u nekom periodu života oprobao u košarci.

Moj motiv za bavljenje ovim sportom nije bila visina, već moj otac, bivši košarkaš. Kada sam ja počeo trenirati košarku bio sam poprilično nizak, ali gledajući njega kako svaki dan odlazi na treninge odlučio sam mu se pridružiti i s vremenom sam zavolio sport. U visinu sam narastao tek u kasnijim godinama puberteta.“

Imate mnogo iskustva s igranjem i životom u inozemstvu. Koja je država na vas ostavila najbolji utisak i gdje ste najugodnije živjeli?

„Svaka država ima svoje pozitivne i negativne strane. Imam prekrasna iskustva iz svih zemalja u kojima sam živio. U Istanbulu sam proveo čak pet godina pa me najsnažnije emocije vežu za Tursku, ali lagao bih kada bih rekao da mi nije bilo dobro u Italiji, Španjolskoj, pa napisljetku i u Rusiji prema kojoj dosta ljudi ima razne predrasude.“

Ne znam zašto vlada opće mišljenje da je tamo atmosfera siva i tmurna. Vjerujte mi, ljudi nisu tako „hladni“ i bezosjećajni. Uživao sam od prvoga dana.“

Nakon bogate inozemne karijere odlučili ste se za povratak u rodni grad. Zašto?

„Zato što volim Zagreb. Smatram ga najljepšim gradom na svijetu. Znam kako je meni bezbrižno i ugodno bilo odrastati ovdje pa bih volio da moje dvije kćeri osjete nešto slično. Odlučio sam da će se ovdje školovati, a kada odrastu, dajem im izbor da idu u smjeru koji same odaberu. Hoće li to biti sport, ili nešto sasvim drugo, to je njihova stvar.

Strastveni sam dinamovac i često odlazim na stadion boditi svoj klub. Sada kada sam ovdje to će sigurno biti još češće, a ponekad otputujem i na neku gostujuću utakmicu.“

Prisjetio se i srednjoškolskih izlazaka...

„Sa svojom „kvartovskom ekipom“ izlazio sam po nekoliko puta tjedno. Iz današnje perspektive to mi izgleda kao „budalast“ postupak, posebno u kombinaciji sa svakodnevnim treninzima, ali nije laž da je sve lakše podnijeti kad si mlad.“

Hrvatska košarka u zadnjih nekoliko godina nije dosegla velike uspjehe. Poprilično zaostaje za vaterpolom, nogometom, rukometom... što činiti?

„Morat ću se, nažalost, složiti s time. Imam osjećaj da mladi gube interes za sport i fizičku aktivnost. Od vremena kada sam ja otišao pa do danas stanje se drastično pogoršalo.

Ipak, vrativši se u Zagreb shvatio sam da nisu sve nade izgubljene. Trenutni suigrači u Cedeviti su kvalitetni i zbilja „grizu“. Naravno, daleko je to od razine na kojoj sam igrao na vrhuncu svoje karijere, ali vidljiv je potencijal i nadam se da im mogu pomoći i dobro „poslužiti“ za daljnji razvitak.

Škole su izvor djece, tamo treba potražiti nadarene mlade ljude i zadržati ih u sportu. U Hrvatskoj će uvijek biti talenata, mi smo takva zemљa.“

Da niste uspjeli u košarci, čime biste se danas bavili?

„U srednjoj školi sam znao da ću biti profesionalni sportaš. To zapravo i je ono zbog čega ju nisam uspio „normalno“ završiti. Prve dvije godine išao sam u jezičnu gimnaziju, ali kada su obaveze dobine na težini morao sam nastaviti u dopisnoj školi.

Fakultet nisam završio. Majka mi je profesorica na fakultetu i njezina životna teorija je uvijek bila da je škola najvažnija stvar na svijetu. Otac mi je također akademski obrazovan, ali htio je da nastavim sa sportom. U mojoj su se kući oko toga uvijek vodile polemike. Poslušao sam sebe i ispostavilo se da je tako najbolje.

Naravno, sport zna biti neugodan. Imao sam situaciju u kojoj mi je na utakmici igrač protivničkog tima slučajno, u padu skinuo hlače i gaće kada se našao iza mene. To sam tada smatrao velikom sramotom, ali nakon što je prošlo mnogo vremena, taj trenutak ne smatram toliko tragičnim. Ne žalim ni za čim i stojim iza toga da ne treba sumnjati u svoje odluke.“

Patricia Macan, XIII. gimnazija

NOVA NADA HRVATSKE ATLETIKE

Lucija Leko bacačica je diska u juniorskoj kategoriji, ove godine osvojila je deseto mjesto na Svjetskom juniorskem prvenstvu u Caliju.

Uz treninge koji joj se odvijaju dva puta na dan i izvanredan sportski uspjeh, Lucija studira ekonomiju na Sveučilištu u Zagrebu, do ljeta je bila još srednjoškolka. Iako ima pretrpani raspored, pronašla je vremena kako bi nam dočarala svoj sportski život. Što voli raditi u slobodno vrijeme? Kakav je osjećaj biti deseti u svijetu? Kako joj to uspijeva? Odgovore na ova pitanja, kao i na mnoga druga, saznat ćete baš u ovoj članku.

Kako uspiješ uskladiti društveni život, treninge i školu?

„Društveni život mi svakako pati ali imam krug ljudi oko sebe. Mali je ali oni su svjesni mojih obaveza i uvijek se prilagođavaju mojim treninzima i natjecanjima. Uvijek nađemo vremena da se vidimo tako da imam mali krug ljudi ali svakako vrijedan. Što se tiče fakulteta i sporta zapravo mi jako puno izlaze u susret, to jest u srednjoj školi su mi profesori jako izlazili u susret i dali su mi slobodu kad ću odgovarati i pisati ispite. To mi je bilo super jer mi je trening na prvom mjestu pa mi je sve prilagođeno njemu. Nekad sam znala i ne otići na prva dva sata jer se nešto odužilo. Mogla sam sve uskladiti ali da nemam toliku podršku od okoline ne bih uspjela. Sad na fakultetu kako je krenulo, dobro je. Dobila sam rješenje nisam obavezna na svakom predavanju. Trenutno treniram dva puta dnevno, otkad je završila srednja škola, i sve je za sad super.“

Što ti je draže: dobra izvedba/rezultat ili dobar plasman?

„To svakako ovisi o natjecanju, na primjer je li to početak sezone ili je li natjecanje u Hrvatskoj. Uvijek lovim svoje visoke rezultate. Mogu reći plasman je bio bitan samo na jednom jedinom natjecanju ove godine, na svjetskom prvenstvu u Caliju.“

Postoji li nešto u tvojoj sportskoj karijeri da te skoro natjeralo na prestanak treniranja?

„Trenirala sam rukomet desetak godina i uz atletiku, ali nju malo kraće. Koliko god sam igrala rukomet meni je bacanje diska uvijek išlo jako dobro. Kliknula sam na prvu s diskom, sjedala mi je i tehnika, ali mi je u rukometu uvijek bila i ekipa i sve. Na kraju sam u drugom srednje prelomila i rekla atletika, ali prije toga sam par puta razmišljala da ju skroz ostavim i idem na rukomet. Bilo je

LUCIJA LEKO
Upoznajte novu hrvatsku sportsku zvijezdu, koja će vam prikazati kakav je život sportaša

tih trenutaka ali sad od kad sam ozbiljna u tome nema više toga."

Koliko se prema tebi razlikuje atmosfera svjetskog prvenstva u odnosu na neko državno natjecanje?

„Ogromna razlika. Prvo, taj put je trajao više od jednog dana, došli smo tamo u subotu, imali smo odmor, da ne pričam da smo se svi budili u dva ujutro zato što je to kod nas bilo devet ujutro. Svi smo bili puni energije u dva a tek u četiri popodne smo imali trening tu nedjelju. Ja sam u ponedjeljak odmah imala kvalifikacije, u jedan ujutro sam bila na nogama a u tri popodne su počinjale. Bila sam budna cijelo vrijeme, nisam mogla spavati jer sam cijelo vrijeme razmišljala. Onda sam na kvalifikacijama prvi puta ušla na stadion. Ja sam tamo išla bez svojeg trenera i pomagao mi je trener Predrag Saratlija iz Zadra. Meni su se noge odsjekle kad sam ušla, nije mi baš sjelo zagrijavanje. Kad sam išla u prvi hitac rekla sam si: „Sad ili nikad, sjeti se kako uvijek radiš kako si napravila pet tisuća puta, samo to napravi i u finalu si“. To sam i napravila i ušla u finale. Prvi hitac je bio dovoljan za prolazak, a u finale sam ušla kao zadnja. Drugi, kako je krug bio staklen pa mi je klizila tenisica dogodila mi se greška i proklizila mi je nogu. Žao mi je što nisam možda više bacila ali bitno je bilo da sam ušla u finale. Ovakvu atmosferu na finalu nisam nikad doživjela, to mi je bio šok.“

Prije treninga na kojem bacaš, imaš li možda kakav trening snage, s nekim drugim vježbama?

„Ja uvijek dan prije natjecanja radim vježbe snage ali poanta je da radim što eksplozivnije i brže, čisto da se mišići napune i to radim s manjom kilažom nego inače. Prije svjetskog sam odrađivala teže treninge nego inače i tjedan dana prije sam radila baš lagane treninge, bitno je bilo da su brzi i eksplozivni. Malo smo bacali čisto zbog toga da cijelo vrijeme štedim energiju jer smo znali da će bit dug put i da je tako organizirano. To je tako moj trener isplanirao i na kraju je to dobro zamislio.“

Kad bi se mogla vratiti na svjetsko u Caliju, bi li nešto promjenila?

„Bih, bilo mi je žao što mi je sve to bi veliki stres i na kraju, iako sam uživala cijelo vrijeme sam se tresla i prije finala sam bila izvan sebe, nisam se nikad tako osjećala. Bila sam ponosna ali su mi noge odsječene, tresu se, a ja tako želim dobro bacati. Nisam dobro bacila u finalu i to mi je žao, bilo mi je to prvo veliko finale – to mi je bila velika škola za ubuduće.“

Imaš li nekakve rituale kojima se smiruješ prije natjecanja?

„Nemam neke posebne rituale, baš sam se bojala natjecanja i onda sam shvatila da mi je bolje ako ja to natjecanje na neki način učinim manjim nego što stvarno je, da ga omalovažavam. Ili da ne razmišjam o njima nego da odem kao na trening i to mi čak bude i najbolje jer osjećam taj neki adrenalin, ali kad se adrenalin i strah pomiješaju to nastaje katastrofa pogotovo u tehničkim disciplinama. Ovako kad dođem

na natjecanje osjećam adrenalin ali opuštena sam, mogu sve napraviti kao na treningu, sve osjećam i to je jako bitno. Sve ovisi o osjećaju, moraš cijelo vrijeme slušati sebe i što ti tijelo govori. Jako je teško biti opušten na velikim natjecanjima."

Kako ljudi reagiraju kad im kažeš što treniraš?

„Imamo Sandru Perković u Hrvatskoj pa se svi nje sjete, meni je to drago. Na faksu ljudi, kad im kažem pitaju "Stvarno bacaš disk?" Nije mi nitko do sad ništa loše rekao, ne mogu se požaliti. Jedino znaju pitati me kako sam uopće došla do toga.“

Izlaziš li van i trebaš li paziti na hranu i piće s obzirom da si profesionalna sportašica?

„Što se tiče izlazaka i društvenog života ja sam stvarno netko tko je društven, voli ljudi, volim izlaziti... Ali ne izlazim previše zato što mi to loše utječe na tijelo. Bila sam na moru nakon Calija, izlazila sam i to je to za ovu godinu. Nisam išla ni na noriju sa svojima jer mi je tada bila sredina sezone. Zbog toga mi je žao, ali kad pogledam što sam napravila ove sezone definitivno više nije. Što se tiče prehrane, nitko mi ne slaže hranu. Za moj sport je potrebno da imaš možda malo više kila jer se jako puno radi snaga i grade se malo veći mišići. Moj tata se jako dobro razumije u hranu i jako voli sport, ne diktira mi prehranu ali kad ga pitam nakon nekog treninga "Što bi

možda sad bilo najbolje?" kaže mi pojedi to i to. Puno o tome razgovaramo tako da držim neku idealnu kilažu za bacanje. Nemam nutricionista ali mislim da ga još uvijek ne trebam. Općenito bacanje, pogotovo disk, kugla i kladivo, je stvarno najzahvalnije što se tiče odricanja za hranom. Ne moraš se ničega odreći, ne možeš biti mršav i bacat jer su te sprave teške, jednostavno moraš naći nešto između.“

Jesi li razmišljala o budućnosti? Hoćeš li i dalje ostati u sportu?

„Planiram se baviti bacanjem i zato mi je trening i ispred faksa i ispred svega. Ne znam što će vrijeme donijeti, ali ću ja raditi na tome da već do tada budem tamo gdje mislim da mogu biti sa bacanjem, pa ćemo vidjeti. Nisam o tome razmišljala, samo znam da imam te neke ciljeve prema kojima idem.“

Koliko tvoja obitelj prati tvoje rezultate i natjecanja?

„Moja obitelj me jako podupire, prate moje rezultate, moj razvoj i što god mi treba uvijek su tu za mene i potpora su mi u svakom mogućem smislu. Razumiju svaki moj rezultat, razumiju kad sam razočarana i presretni su kad je nešto dobro. Puno mi znači što su uz mene.“

Anja Vicković i Jana Barać, V. gimnazija

**PREDSTAVLJAMO
ŠKOLSKA SPORTSKA
DRUŠTVA GRADA
ZAGREBA**

ŠSD BOTINEC, OŠ BRAĆE RADIĆ

► SAZNAJ VIŠE

Osnovna škola braće Radić nalazi se u Botincu, naselju u Novom Zagrebu koje je dobilo ime po grofovskoj obitelji Boti. Naselje Botinec je nastalo nakon velike poplave Save 1964. godine gdje je i osnovana škola 29. rujna 1966. a svečano otvorena 14. lipnja 1967. Škola je godinama uz svoju obrazovnu i odgojnu ulogu bila i glavni nositelj kulturnih i sportskih aktivnosti.

ŠSD BOTINEC osnovano je 1994./1995. godine sa sportskim aktivnostima: nogomet, judo i košarka. Danas ŠSD Botinec ima oko 150 članova koji su uključeni u razne sportove. Do sada smo se natjecali gotovo u svim sportovima: nogomet, futsal, judo, taekwondo, plivanje, skijanje, rukomet, odbojka, odbojka na pijesku, košarka, badminton, stolni tenis, kros, atletika, šah i ples. Velika pomoć i podrška ŠSD-u je ravnatelj Darko Štimac koji rado sudjeluje u pripremanju i vođenju ekipa na natjecanje.

Naši najveći uspjesi:

ODBOJKA: 2014./2015. 2.mjesto djevojčice u Gradu Zagrebu; 2013./2014. 3.mjesto dječaci; 2012./2013. 3.mjesto dječaci; 2011./2012. 3.mjesto dječaci; 2010./2011. 1.mjesto djevojčice i odlazak na DP; 2008./2009. 3.mjesto djevojčice; 2007./2008. 1.mjesto djevojčice i odlazak na DP; 2006./2007. 2. mjesto djevojčice i odlazak na DP; 2005./2006. 3.mjesto djevojčice

NOGOMET: 2015./2016. 2. mjesto dječaci

RUKOMET: 2021./2022. 3.mjesto djevojčice

KROS: 2018./2019. 6. mjesto djevojčice na DP

Prvi učitelji TZK-e bili su Sonja Kosanović i Jordan Žufić, zatim Željko Ježić, Aleksandra Josipović i Natalia Radanović.

Od naših bivših učenika a danas aktivnih sportaša ističemo odbojkašicu Luciju Bojanjac, plivača Dominika Karačića, veslačicu Reinu Rimbaldo i nogometnika Petra Pfeifera.

ŠSD surađuje sa OK Dinamo, RK Dinamo, teakwondo Lokomotiva, STK Zagreb, NK Botinec, hrvatskim klubom Metalac.

Od 2021. godine ŠSD ima svoj logo koji je nacrtala učenica Anja Liko. Crtež je izabran između 200 radova i pobjedio je izborom svih učenika od 1. do 8. razreda.

ŠKOLSKI SPORT KROZ POVIJEST

ODMORKO KROZ POVIJEST

Dragi čitatelji,

ovog puta donosimo vam malo drugačiji pregled povijesti. Kako smo zapravo tek ispratili ljetne praznike i program Odmorko, te se ponovno vratili u školske klupe, pogledat ćemo kako je čuveni Odmorko izgledao prije 30 godina.

Kako su napisali u tadašnjim novinama "Škola koja se ne markira" je bila puno popularnija među tadašnjom populacijom. Na Odmorku je znalo sudjelovati preko 12.000 djece. Pogledajte i sami koje sve aktivnosti su bile popularne prije 30 godina te kako su izgledale tadašnje najave i plakati najpoznatijeg programa Školskog sportskog saveza Grada Zagreba.

SAVEZ UČENIČKIH ŠPORTSKIH KLUBOVA ZAGREBA

ODMORKO
zima 98/99

ZIMSKI RASPUST ZA UČENIKE OSNOVNIH I SREDNJIH ŠKOLA

KLIZANJE

uz stručni nadzor

SRC ŠALATA

Skihlašarske stube 2

postašnica, ulicni vježbenik, televizor, poslovni
tel. 030 60 11.00 sati
radni danovi: 21.12.1998. do 08.01.1999.

TC MAKSIMIR

č. 2. Ravnateljica 200

postašnica, skriptor, ulicni vježbenik
sat 10.00 do 13.30 sati
sat 10.00 do 20.00 sati
21.12.1998. do 08.01.1999.

ULAZ BESPLATAN

ulicni vježbeni nogomet i mogu upoznati se sa vježbama

ŠPORTSKE IGRAONICE

za učenike 1. - 4. razreda 105

sat 10.00 satje 11.00 sata

STOJNI TENIS

čvorana II. Domica Čiprovčića
1.00 - 10.00 sati
14.00 - 15.00 sati

TENIS

IC Hrv Zrinski, rezervni 2

izložnica "Rozmarin", Škalji boloci - igraonica 2.3

11.00 - 18.30 i 15.30 - 18.00 sati

BADMINTON

os G. KITADA, Riva 40

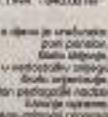
sat 10.00 satje 12.00 sati

ULAZ BESPLATAN

prijave i informacije

ZIMSKOŠKOLSKI SKUPINJUN NA SLJEMENU U PD PUNTJARSKU

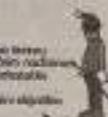
satjevi: 19.12.-04.12.1998. - 400.00 Kn
04.12. - 11.12.1998. - 300.00 Kn
08.01.-09.01.1999. - 340.00 Kn

Informacije i uputstvo na donjoj pozici

ŠKOLA ŠURNJAR SR SVRHOVARNIM PRJEVOZOM ponosna i okrenula organizaciju u PD PUNTJARSKU

sat ponovo-prijed 04. do petak 30. siječnja 1999.
3 sati - cijena 425.00 Kn

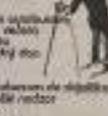

Informacije i uputstvo na donjoj pozici

ŠURŠNA ŠKOLA I ŠURŠNJE GERLITZEN

1. - 10. siječnja 1999.

čas: do 18 godina 2.500.00 Kn
do 20 godina 2.700.00 Kn

Informacije i uputstvo na donjoj pozici

na sve aktivnosti u

BAZENI

PVC MLADOST

23.06. - 30.07. svaki dan od 10 - 12 sati
23.08. - 03.09. svaki dan od 10 - 12 sati

SRC ŠALATA

23.06. - 30.07. svaki dan od 11-13 sati
23.08. - 03.09. svaki dan od 11-13 sati

ZIMSKO PLIVALIŠTE MLADOST

21.06. - 30.07. svaki dan od 10 - 14 sati

SRC SVETICE

05.07. - 03.09. svaki dan od 10 - 15 sati

Aktivnosti nema subotom i nedjeljom

1959. - 1999. 40 GODINA
ŠPORTSKIH AKTIVNOSTI UČENIKA
u organizaciji

SAVEZA UČENIČKIH ŠPORT

10000 Zagreb, Boškovićeva 4, telefon 48 16 340, 48

SAVEZ UČENIČKIH ŠPORTSKIH KLUBOVA ZAGREBA
Zagreb, Boškovićeva 4/1, tel 4 816-340 i tel/fax 4 816-264
radnim danom od 8,00-15,00 sati

REZULTATI PRVENSTAVA GRADA ZAGREBA U ŠKOLSKOJ GODINI 2022./2023.

JUDO

JUDO DJEVOJČICE

▶ SAZNAJ VIŠE

1. MJESTO: OŠ BANA JOSIPA JELAČIĆA
2. MJESTO: OŠ DRAGUTINA DOMJANIĆA
3. MJESTO: OŠ MATKA LAGINJE

▶ SAZNAJ VIŠE

JUDO DJEČACI

1. MJESTO: I.OŠ DUGAVE
2. MJESTO: OŠ AUGUSTA ŠENOE
3. MJESTO: OŠ STENJEVEC

JUDO MJEŠOVITO

▶ SAZNAJ VIŠE

1. MJESTO: OŠ REMETE
2. MJESTO: OŠ AUGUSTA ŠENOE
3. MJESTO: OŠ DRAGUTINA DOMJANIĆA

ŠAH

ŠAH DJEVOJČICE

- SAZNAJ VIŠE
- 1. MJESTO: OŠ ODRA
 - 2. MJESTO: OŠ DRAGUTINA DOMJANIĆA
 - 3. MJESTO: OSNOVNA MONTESSORI
ŠKOLA BARUNICE DEDEE VRANYCZANY

ŠAH DJEČACI

- SAZNAJ VIŠE
- 1. MJESTO: OŠ DOBRIŠE CESARIĆA
 - 2. MJESTO: OŠ JOSIPA RAČIĆA
 - 3. MJESTO: OŠ BARTOLA KAŠIĆA

ATLETIKA

ATLETIKA MLADIĆI

► SAZNAJ VIŠE

1. MJESTO: XIII.GIMNAZIJA

2. MJESTO: III.GIMNAZIJA

3. MJESTO: I.GIMNAZIJA

ATLETIKA DJEČACI 7.-8. RAZREDA

► SAZNAJ VIŠE

1. MJESTO: OŠ MALEŠNICA

2. MJESTO: OŠ LJUBLJANICA

3. MJESTO: OŠ OTOK

ATLETIKA DJEVOJKO

► SAZNAJ VIŠE

1. MJESTO: PRIRODOSLOVNA ŠKOLA
VLADIMIRA PRELOGA

2. MJESTO: I.GIMNAZIJA

3. MJESTO: III.GIMNAZIJA

ATLETIKA DJEVOJČICE 7.-8. RAZREDA

► SAZNAJ VIŠE

1. MJESTO: OŠ MEDVEDGRAD

2. MJESTO: OŠ OTOK

3. MJESTO: OŠ MALEŠNICA

KROS

KROS MLADIĆI

▶ SAZNAJ VIŠE

1. MJESTO: III.GIMNAZIJA
2. MJESTO: XIII.GIMNAZIJA
3. MJESTO: GRADITELJSKA TEHNIČKA ŠKOLA

KROS

▶ SAZNAJ VIŠE DJEVOJKЕ

1. MJESTO: X.GIMNAZIJA "IVAN SUPEK"
2. MJESTO: I.GIMNAZIJA
3. MJESTO: PREHRAMBENO TEHOLOŠKA ŠKOLA

KROS DJEČACI 7.-8. RAZREDA

- SAZNAJ VIŠE DJEČACI
 1. MJESTO: OŠ TRNSKO
 2. MJESTO: OŠ NIKOLE TESLE
 3. MJESTO: OŠ PANTOVČAK

KROS DJEVOJČICE 7.-8. RAZREDA

- SAZNAJ VIŠE DJEVOJČICE
 1. MJESTO: OŠ MEDVEDGRAD
 2. MJESTO: OŠ LJUBLJANICA
 3. MJESTO: OŠ ANTUNA BRANKA ŠIMIĆA

KROS DJEČACI 4.-6. RAZREDA

- SAZNAJ VIŠE DJEČACI
 1. MJESTO: OŠ LJUBLJANICA
 2. MJESTO: OŠ KRALJA TOMISLAVA
 3. MJESTO: OŠ IVANA GRANDE

KROS DJEVOJČICE ➔ SAZNAJ VIŠE

4.-6. RAZREDA

1. MJESTO: OŠ GRANEŠINA
2. MJESTO: OŠ MEDVEDGRAD
3. MJESTO: OŠ PAVLEKA MIŠKINE

NIKADA NE ZABORAVITE NA FAIR PLAY!

ODRŽAVA SE NATJEĆANJE U UTRCI NA 60 METARA.

To ti baš i nije sportsko ponašanje.
Mali, ne nadaj se pobjedi.

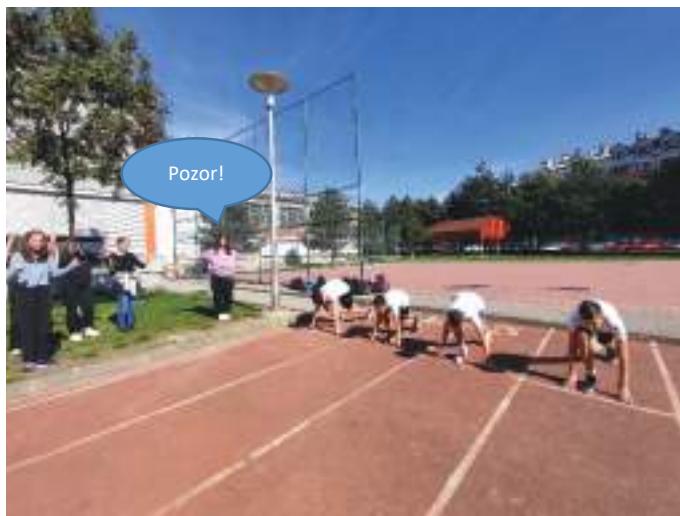
Dečki, pobijedit će bolji.

Naravno da ću to biti ja.

Pozor!

UTRKA JE ZAPOČELA. NAVIJAČI NAVIJAJU IZ PETNIH ŽILA.

MATEO OPASNO SUSTIŽE JAKOVA.

NAKON NAPETE UTRKE MATEO ODNOŠI POBJEDU.

Ne živciraj se... i najbolji
nekad imaju loš dan.

Oprosti, nisam trebao
onako reagirati.

Ne kužim. Kako sam
od njega izgubio?!

Ali' drugi
put će te
srediti.

Hajd'mo proslaviti
sladoledom! Svi
smo pobjednici!

ATMOSFERA JE SJAJNA. PRIJATELJI SU SHVATILI
DA JE VAŽNO SUDJELOVATI, A NE POBIJEDITI.

**GRAD
ZAGREB**

Školski sportski savez Grada Zagreba
Boškovićeva 4, 10000 Zagreb

Tel: 01/481-6340, 01/481-1472

Fax: 01/481-6264

E-mail: skolski-sport-zg@skolski-sport-zg.hr

www.skolski-sport-zg.hr

F: <https://www.facebook.com/sssgz/>

I: https://www.instagram.com/skolski_sport_grada_zagreba/

Y: <https://www.youtube.com/user/SKSSZG>

T: <https://www.tiktok.com/@skolskisportzg>

L: <https://www.linkedin.com/company/sssgz/>